

'...והיה להם בשביל מה לקום בבוקר'

חלק א' / הקדמה

'ממחר דיאטה', מכירים את ההחלטה הזאת? מכירים את מה שבא בעקבותיה? ... כמה קשה למלא החלטה שקיבלנו? בדיוק בשביל זה יש אותנו - השכבה. יחד נגשים את ההחלטות שהתקבלו בוועדה הארצית! בפעולה זו נתחבר לחשיבות העשייה ומימוש ההחלטות.

חלק ב' / מדיבורים למעשים

משחק ראשון - לחלק את הקבוצה לשתי קבוצות ולתת לכל קבוצה כרטיסיית משימה :

קבוצה א: נבחרתם להיות ועד מתכנן לעיר חדשה שעומדת לקום בצפון הארץ. עליכם לתכנן את העיר הטובה ביותר שאתם יכולים להעלות בדעתכם!

קבוצה ב: נבחרתם להיות ועד מתכנן לעיר חדשה שעומדת לקום בצפון הארץ. עליכם לתכנן את העיר הטובה ביותר שאתם יכולים להעלות על דעתכם בעזרת הכרטיסיות המצורפות. [נספח א']

[הכרטיסיות לקבוצה ב: מבנה העיר (כמה שכונות, איך העיר תהיה מסודרת, הגבלת גובה הבניינים, פארקים), חינוך (כמה מוסדות חינוך ואילו, מה סגנון החינוך, מה איכות החינוך, אילו תנועות נוער יהיו), רווחה (איך העירייה עוזרת לתושבים שזקוקים לעזרה), תיירות ופנאי (אתרים מיוחדים, מוזאונים, מסלולי טיול בקרבת מקום, בתי מלון, מסעדות, מרכזי קניות, מתנ"ס, מקומות בילוי, אטרקציות), תברואה וביטחון (פינוי זבל, איכות הסביבה, משטרה, בית חולים), חזון ואידאולוגיה].

- לאחר שכל קבוצה תסיים לתכנן את העיר שלה בקשו מהקבוצות להציג את מה שתכננו.

שאלו את החניכים :

- איזה הסבר היה בהיר ומוצלח יותר?
- האם הכרטיסיות עזרו להוציא לפועל את הרעיון בצורה טובה יותר?

משחק שני - טאבו ופנטומימה : קראו לשני נציגים ; לאחד תנו כרטיסייה עם מילה אחת ולאחר תנו קלף רגיל של טאבו (מילה שצריך להעביר לאחרים ומילים שאסור לומר. [נספח ב'])

התלמיד הראשון צריך להעביר לשאר השבט בפנטומימה את המילה שרשומה אצלו בכרטיס ושאר התלמידים צריך לזהות מה המילה, והתלמיד השני צריך להעביר לשאר את המילה שרשומה לו בעזרת מילים אחרות (למעט המילים שרשומות לו בכרטיס).

לאחר המשחק לשאול את התלמידים :

- מתי היה קל יותר להעביר את המושג, בדיבור או בפנטומימה?
- ממה נובע ההבדל?

סיכום ביניים :

כאשר נותנים ביטוי ממשי לפעולה שלנו זה מחזק אותה, ואילו רעיון שלא מוציאים מהכוח אל הפועל נשאר באוויר ואינו עובר הלאה. החלטת ועידה היא דבר גדול שיכול להכיל הרבה כיווני עשייה ולמידה. כשבט נצטרך לחשוב מהם הפרטים שנרצה להתמקד בהם ולהוציאם לפועל.

חלק ג' / גדולת המעשה

הניחו על הרצפה כרטיסים עם החלטות שונות מחיי היום-יום של החניכים (להפחית זמן שימוש בטלפון, לא להגיד לשון הרע, להתמיד בכושר, ללמוד הלכה יומית, לפרגן לחברים, לרדת במשקל וכו'). שאלו את החניכים: מה משותף להחלטות אלו? מי קיבל עליו פעם אחת מהחלטות אלו? מה צריך לעשות כדי להתמיד בהן?

שמש של החלטות

המייחד את ההחלטות האלה הוא שאנו נוטים שלא לקיים אותן כי אנו לא מורידים אותן למעשה אלא רק מדברים עליהן.

כעת אנחנו עוברים לממש החלטות!

לומדים את הקטע של הרב נריה:

“גדולים החולמים חלומות והופכים חלומות למציאות. גדולים העוסקים במעשים קטנים והופכים את המעשים לגדולים. אבל הקטנים החולמים על גדולות, ואינם עוסקים אפילו בקטנות, אין להם עולם. שכן החלומות נשארים בחלום, הקטנים בקטנותם והעולם תוהו ובוהו”.

- מה אתם מבינים מהקטע על חשיבות העשייה וההגשמה?

חלק ד' / והיה להם בשביל מה לקום בבוקר...

אנו מחלקים את הזמן לשלושה ממדים - עבר, הווה ועתיד. אך למעשה ישנם שני ממדים: **צפייה** במה שאנו רואים, וממד הדמיון שהוא מצב של **צפייה** למה שהיה או שיהיה.

בני האדם נמצאים לרוב בממד השני - חיים בדמיון, בצפייה למשהו שיקרה, למציאות שתשתנה, לשלב כלשהו בעתיד שיגיע. מצפים ומחכים... לעיתים הצפייה היא התרפקות על העבר, על מה שהיה. מעט אנשים נמצאים **בצפייה** העכשווית מתוך ריכוז בהווה, במרום שבו הם נמצאים, ומנצלים את אפשרות ההווה במלואה. **במצב של צפייה יש החמצה גדולה ובמצב של צפייה ישנן הזדמנויות אדירות.**

האם בחיים שלנו אנו מצליחים לממש את ההווה? את החוויה שקורית לנו באותו הרגע? להודות על מה שיש?

סיפור על צפייה וצפייה:

שעת צהריים יגעה. תלמיד ועוד תלמידה ועוד אחת. דפיקה בדלת. אני פותחת. מולי ניצב ילד חמוד כמו הרבה אחרים, בערך בן עשר. הוא לוקח צעד קדימה ופוסע פנימה אל החדר. החדר קטן. חדרון להוראה פרטנית, שבו אני עובדת כבר כמה שנים במסגרת המכון שלי, מכון שחר להוראה מתקנת. ילדים הזקוקים לתגבור או ילדים עם לקויות למידה נרשמים למכון מבתי ספר שונים במודיעין והסביבה.

אני לא מכירה את הילד, אבל לא מופתעת: בית הספר אריאל בטלמון הוא בית ספר גדול. הילד פותח בברכת שלום. אני שואלת לרצונו. 'את חני?' הוא שואל, ואני מאשרת. 'אני יכול לקבל פה עזרה בלימודים?' ואני שואלת לאיזו עזרה הוא זקוק. הוא לא ממש משיב. אני שואלת אם ההורים שלו התקשרו אליי, אם נקבעה פגישה. הוא לוחש שלא. אני חוזרת ואומרת לו שאם הוא זקוק לעזרה כדאי שיבקש מאבא או אמא שיתקשרו ויתאמו איתי פגישת עדכון רלוונטית לצורך רישום.

הוא עומד קצת נבוך, חושב לרגע, ואז אומר לי בביטחון שהוא זקוק לעזרה ותגבור בשיעורי בית. כיוון שהוא מתעקש, אני מנסה לאבחן את מידת הקושי. נדרשו לי רק רגעים מועטים להבין שאיני מבינה כלל במה הילד מתקשה. הילד נבון ומצוי היטב בחומר הלימוד. ברור כי אינו זקוק להוראה מתקנת. אני מנסה שוב לברר: 'בשביל מה באת? מה הביאך לכאן? לא נראה שאתה צריך להיות פה'. אני מתעקשת. כיוון שלא הסכמתי לקבלו, התרצה ושיתף פעולה: 'אני אגיד לך מה. יש לי חבר שסיפר לי שהמורה שלו שולחת אותו לכאן ואין מצב שהוא הולך, כי זה רק לילדים חלשים. אז רציתי לבוא כדי שהוא יבוא גם'. אני נדהמת, שותקת ומהססת. תוהה מאיפה הוא ואיני מזהה

אותו. אני לא מכירה פה את כולם. אני אומרת לו: 'אתה ילד טוב. אתה יכול לבקש מההורים שלך, ואם ירשו לך אקבל אותך בשמחה'. הוא מחייך ואומר: 'טוב, הייתי פה אז אוכל לומר לו שהייתי פה. זה לא יהיה שקר!', והולך. ילד. לפני כמה ימים פגשתי בו שוב, ילד חמוד מעל דפי העיתון. מחייך, מחובק בין אוהבים. הלב שלי נעצר. אני מכירה אותו. זה הילד הזה. הילד ההוא. לא יכול להיות. אבל זה הוא! ככה הוא היה נראה. קצת יותר ילד אבל לא פחות הוא. ההבנה מכה בי בעוצמה. זה גיל-עד. הילד ההוא, החמוד, הטוב, האמיץ, המתחשב. הילד ההוא שבא והלך ולא ידעתי את שמו.

חלק ה' / לְמָה וּלְמָה?

התפללנו כל כך הרבה, השקענו והתאמצנו ובסוף התאכזבנו - לְמָה?
אבל זה לא תפקידנו, אנחנו לא אמורים לשאול לְמָה אלא אמורים לשאול לְמָה? בשביל מה כל דבר קורה לנו?
-גיל-עד וגלעד.

חלק ו' / סיכום

כדי לבטא בפועל את ההחלטות צריך ליצור משהו חדש במציאות, לפעול ולעשות. כרגע יש החלטות שהם חלומות גדולים, וכדי להפוך אותן למציאות צריך לממש אותן, ובמו ידינו ממש אפשר לעשות זאת: להיות אנשים גדולים ולהפוך את החלומות למציאות!

הכרטיסיות לקבוצה ב: מבנה העיר (כמה שכונות, איך העיר תהיה מסודרת, הגבלת גובה הבניינים, פארקים), חינוך (כמה מוסדות חינוך ואילו, מה סגנון החינוך, מה איכות החינוך, אילו תנועות נוער יהיו), רווחה (איך העירייה עוזרת לתושבים שזקוקים לעזרה), תיירות ופנאי (אתרים מיוחדים, מוזיאונים, מסלולי טיול בקרבת מקום, בתי מלון, מסעדות, מרכזי קניות, מתנ"ס, מקומות בילוי, אטרקציות), תברואה וביטחון (פינוי זבל, איכות הסביבה, משטרה, בית חולים), חזון ואידאולוגיה.

מבנה העיר

כמה שכונות? איך היא תהיה מסודרת? הגבלת גובה הבניינים, פארקים ועוד

חינוך

כמה מוסדות חינוך ואילו? מה סגנון החינוך? מה איכות החינוך? תנועות נוער?

רווחה

איך העירייה עוזרת לתושבים שזקוקים לעזרה?

תיירות ופנאי

אתרים מיוחדים, מוזיאונים, קניונים, מסלולי טיול, מלונות, מסעדות, מתנ"ס, בריכה ועוד.

תברואה וביטחון

פינוי זבל, איכות הסביבה, משטרה, בתי חולים, חזון ואידאולוגיה

שמירת
שבת

עלייה
לארץ

כחול-
לבן

עמידה
בזמנים

שירה
בציבור

המנון

צדק חברתי

1. מחאה
2. כסף
3. שוויון
4. עניים
5. צדקה

בית המקדש

1. ירושלים
2. הר הבית
3. משכן
4. קורבנות
5. הר המוריה

הדלקת נרות

1. שבת
2. אמא
3. ברכה
4. משפחה
5. יום השביעי

תרבות יהודית

1. מוזיקה
2. הלכה
3. שירים
4. ריקוד
5. מסורת

ארץ ישראל

1. מדינה
2. צבא
3. ים תיכון
4. קודש
5. אדמה